

Odrastanje u doba holokausta na splitskim daskama oživjelo i Kitty

 slobodnadalmacija.hr/scena/kultura/clanak/id/450265/odrastanje-u-doba-holokausta-na-splitskim-daskama-ozivjelo-i-kitty

□

Nakon premijere predstave "Moje ime je Anne Frank" u Gradskom kazalištu lutaka Split pala je i pokoja suza, premda predstava, kao ni čuveni dnevnik po kome je nastala, nije ni mračna ni tužna.

Od zapisa židovske djevojčice koja se dvije godine skrivala u potkrovlju amsterdamske zgrade u Drugom svjetskom ratu neodvojiva je spoznaja o njezinoj tragičnoj smrti u logoru. Da su kojom srećom Anne, njezina familija i sustanari preživjeli, dnevnik bi bio gotovo vedro svjedočanstvo o jednom odrastanju.

Elvis Bošnjak je u koprodukciji s GKL-om adaptirao i režirao komad, a predstavu realizirao s trinaest polaznika svoga kazališta PlayDrama u dobi od 13 do 15 godina, Anninim vršnjacima.

Iz opsežnog je teksta izdvojio momente bliske svakom tinejdžeru, crtice o osjećaju neshvaćenosti, male sukobe s roditeljima, interes za vlastito tijelo koje se mijenja i velike snove i planove za budućnost, želju za slobodom, stvaranjem, stotinama stvari koje će se zbiti u maglovitoj budućnosti.

Nervozno veselje

Život u skrovištu trajao je dvije godine - a dvije godine su, osobito za mladu osobu, itekako duge i svašta se u njima može doživjeti i proživjeti, pa čak i puno veselja u potpunoj izolaciji.

Redatelj je stoga, nipošto ne bježeći od povijesnih činjenica i razloga koji su dvije židovske obitelji doveli u tajno skrovište, izvukao na svjetlo životnu svakodnevicu, dnevna zbivanja koja bi bila gotovo obična, s knjigama, trzavicama, prvim poljupcima, tjelovježbom i rođendanima - kada bi se iz te svakodnevice moglo izići na ulicu.

Želja za kretanjem i aktivnošću prikazana je kroz niz plesnih točaka (**Andrea Majica** i **Ana Marija Fabjanić** osmislile su scenski pokret), a te trenutke gotovo neumjerenog, nervoznog veselja presijecaju sirene i loše vijesti.

U Anninom kratkom i skućenom boravku na ovom svijetu, unutarnji je život tako bujan da se prelijeva na papir, a jedno od najzgodnijih redateljskih rješenja je personifikacija dnevnika, odnosno, uvođenje lika Kitty, Anninog alter-ega.

Scenu je **Ozren Bakotić** osmislio kao spomenik čuvenoj bilježnici i vodič kroz priču, dok je kostimografkinja **Irena Vodišek Babaja** ponovila njezin motiv i na liku Kitty. Ostala odjeća sugerira ratnu improvizaciju s onim što se spasilo ili našlo pri ruci.

Predstavu su odigrala djeca za djecu, s porukom o vrijednosti života i sreći koja se može svugdje skrivati - čak i u jednom istrošenom češlju, a da ne govorimo o zagrljaju. Srčano su, nakon godinu dana priprema, nastupili **Luiđa Ivančević**, **Dora Blaić**, **Bartul Mušura**, **Ana Ugrina**, **Leonarda Bojić**, **Lucija Baloević**, **Lucija Matić**, **Petar Čakić**, **Vito Aschero**, **Franko Jakovčević**, **Irma Jerončić**, **Zara Grubešić** i **Marin Aschero**.